

Holland szülők Budapesten.

A sok sebtől vérző Magyarország felé egyetlen ország sem fordult olyan némes szamaritánus szeretettel, mint Hollandia. Ez a derék nép, mely szorgalmas kezemunkájával tisztaság jótétet teremtett magának, fel tudott emelkedni az igazi kereszténységnek arra a tiszta felfogására, mely annak, a kinek Isten adott, parancsolja, hogy juttasson belőle a szűkölködőknek is. A telt kamarában fősvényen gubbasztó gazdag nem különbözik zsákjaitól, melyek tehetetlenül zárják el a mit beléjük kötöttek. Az ember ott kezdődik, hogy megéri azt, hogy embertársa van és embertársaival szemben kötelességei is vannak.

Hollandia nekünk nem tartozott semmivel. Mégis a múltban nem egyszer mutatta ki rokonérzését a magyarok iránt. Így Rákóczi szabadságharca idején és akkor, mikor Ruyter admirális a fogoly magyar papokat a nápolyi gályákról megszabadította. Tehát még inkább mi vagyunk adósai, de ők nem az önzés mérlegével mérnek. Ugynevezett gazdasági terveik sincsenek velünk, hiszen kereskedelmük köréhez sem tartozunk. Mégis azt akarták, hogy ne pusztuljunk el. Mert az igazi ember kényszerítő kötelességnek tudja, hogy felebarátján segítsen.

A gyermekvonatok egész sora ment ki már Hollandiába és vitte a nyomorúságban elszorvadt magyar gyermekeket. Vonatok egész sora hozta vissza őket felüdülve, egészségesen, megerősödve. Mindezt miért tették a hollandusok? Kérdik azok, a kik miatt nem tudunk megszabadulni a nyomorúságtól.

Most azok a derék hollandus emberek, a kik szeretettel fogadták családjukba a magyar gyerekeket, eljöttek megnézni azt az országot, melyről a körükben fecsegő magyar gyermekek annyit beszéltek nekik. A hazája és szülei felé sóvárgó gyermekszív bizonyosan sok szépet és jót mondott el erről a szegény, küzködő országról. Így ébreztették föl a vágyat hollandus

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Holland szülők Budapesten*

Forrás:

Budapesti Hírlap

Bn

1924. G. 25.

(Köt. v. füz.) (Oldal)

ápoló szülőkben is, hogy megnézzék ezt a földet.

Mennyire általánossá nőtt a Magyarország iránt való érdeklődés Hollandiában, mutatja az a kedves, nagy társaság, mely most eljött közénk. Nem idegeneket üdvözlünk bennük. Kenyerüket osztották meg velünk és már a vad törzsek is testvérüknek tekintették azt, a ki megtörte értük kenyerét. Ezt a testvéri szeretetet ők bőségesen kiérdemelték és bizonyára a hála könnyes tekintetével találkoznak majd, ha belépnek azokba a családokba, a melyeknek gyermekeit ők ápolták föl azzal a szeretettel, mely ebben a sok sebet verő korban az egyetlen gyógyulás.

A vendégek érkezése.

Lélekemelő ünnepség keretében fogadta ma, ugyiszólván az éjjeli órákban Budapest közönsége a hollandus vendégeket a keleti pályaudvaron, a mely nemzetiszűrű és a főváros színeivel ékes lobogókkal díszítve, színpompás látványt nyújtott. A pályaudvar területére csak meghívóval lehetett lépni, míg a közönség óriás tömege teljesen megtöltötte az érkezési oldal előtti teret, ugyannyira, hogy a rend főntartására kivonult rendőrök csak nagynehezen tudták a rendet főntartani. A perron belső részén együtt volt a fogadóbizottság, a mely a hollandus vendégjárást rendezte, a Magyar-Holland Társaság, az Országos Gyermekvédő Liga és a főváros Idegen Forgalmi Hivatalának kiküldöttei. Az érkezési oldalon a perron hosszában Steller Antalné, a gyermekvonatok főnökasszonyának vezetésével öt-hatszáz leányka várta a szülőket tömött, négyes sorokban.

A bájos gyermekcsereg előtt várakozott az a bizottság, a mely a főváros nevében fogadta a vendégeket. Ott volt a kormány képviselőjében Gerevich Zoltán külügyi-

minisztériumi osztálytanácsos, Rottenbiller Fülöp igazságügyi államtitkár, Angyal Kálmán miniszteri tanácsos, Neugebauer Vilmos kir. tanácsos, Purébl Győző tanácsos, Geguss Dániel rendőrfőtanácsos, továbbá Ruffy Pál nyugalmazott államtitkár, Zilahy Dezső, az Idegen Forgalmi Hivatal igazgatója, Vidor Marcell, a magyar-Holland Társaság igazgatója.

Pontosan 11 óra 10 perc volt, a mikor a háromszázharminc vendégszülőket hozó vonat a pályaudvarra berobogott. A magyar ruhás gyermekek hatalmas serege óriás éljenzéssel fogadta a hollandus szülőket, a kiket láthatóan meghatótt a gyermekek üdvözlése. Mikor a vonat megállott, Purébl Győző tanácsos üdvözölte a főváros nevében az érkezőket. Beszédében megemlékezett arról a szeretetről, a mellyel az érkező szülők annakidején fogadták a magyar gyermekeket, mint a hogy csak szülő tudja fogadni gyermekét.

Megköszönte a főváros és Magyarország nevében mindazt, a melyben a magyar gyermekcsereget Hollandiában részesítették s kérte őket, hogy érezzék magukat jól ebben a szegény országban, a mely néhány napig viszonzni kívánja a holland vendégek szeretetét. Utána Gerevich Zoltán külügyi minisztériumi osztálytanácsos üdvözölte a vendégeket és rámutatott arra a hálára, a melyet a hollandusok némes áldozatkészsége következtében osztálykülönbség nélkül érez a magyar közönség. Beszéde végén háromszoros éljenzéssel kiáltott a nemes hollandusokra, a mire a pályaudvart megtöltött gyermekközönség lelkesedéssel visszhangzott. Ezután egy kis leány lépett a vendégek elé és folyékony holland nyelven tolmácsolta azt a szeretetet és ragaszkodást, a hollandus szülők iránt, a melyet ő és mindazok a kis társnői éreznek, a kik oly szerénsségek voltak, hogy a hollandusok vendégszeretét éreztették. Beszéde végez-

tével hatalmas bokréta adott át Le Fewrenek, a holland utazási egyesület alelnökének, a ki Verhord és Teyen egyesületi vezetők társaságában hallgatta meg a kis lány megindító beszédét. Le Fewre örömeiben felkapta és össze-vissza csókolta a szónokló kis lányt. A gyermekcsereg a pályaudvar közönségével együtt elénekelt a Himnusz.

Érdekes s egyben megható volt látni, a mint a hollandus szülők közül számosan a gyermekekkel együtt magyar nyelven énekeltek a Himnusz, melynek elhangzása után a holland szülők nevében Le Fewre köszönte meg a kedves fogadtatást, majd Bosch asszony, az amszterdami református Centrale Comité albizottságának elnöknője mondott néhány szívhez szóló szót a magyar közönségnek. Szavaira hatalmas éljenzés volt a válasz. Ezzel a megható és kedves ünnepség véget ért.

A zsúfolt pályaudvarról először a gyermekcsereg indult a kijárat felé, majd a pályaudvar közönsége is elhagyta a perront, hogy a vendégcsereg kényelmesebben térhessen szállására. A vendégek legnagyobb része ezután a rendező bizottság figyelmességéből azokhoz a családokhoz került szállásra, a melyeknek gyermeke Hollandiában járt és lehetőleg úgy intézték, hogy a vendég szülők azokhoz a családokhoz kerüljenek, a melyeknek gyermekei vendég volt Hollandiában.

Osztályozás

Tárgy

361.85

Hely

Idő

"1924"

Személy

A vendég szülőket hozó különvonatot, a mely élé Neugebauer Vilmos királyi tanácsos, a *Gyermekvédő Liga* igazgatója Hegyeshalomig előre utazott, a vidék közönsége, *Hegyeshalom, Moson, Győr, Komárom*, mindenütt üdvözölte. A városok polgármesterei beszédben mondtak köszönetet a sok szeretetért s a pályaudvarokhoz kitóduló közönség hatalmas éljenzéssel fejezte ki háláját azok iránt, a kik gyermekeiket oly sok jóban részesítették.

Junius 25-én, szerdán reggel tíz órakor
gyülekeznek a hollandus vendégek a Ma-
gyar Holland Társaság irodájában. Félti-
zenegykor indulnak a Kálvin-térről. Meg-
nézik a Várat, a királyi palotát, Mátyás-
templomot, Halászbástyát. Délután a Mar-
gitszigetre mennek, félőtkor gyülekeznek
a sziget bejárójánál. Este félnyolckor a
kultuszminisztérium meghívására a Vá-
rosi Színházba mennek.